

STRÁŽCOVIA TRADIČNÝCH HEAVYMETALOVÝCH HODNÔT.

Raz som dostal mailom mp3. Vindex – Read The Stars. S otázkou, či nechcem urobiť pre túto kapelu videoklip. Ešte ani nedoznalo intro skladby, už som vedel, že áno. Mám rád kapely, ktoré majú jasno, čo chcú robiť. Preto som sa dal na spoluprácu s touto slovensko-moravskou formáciou. Vzápätí na to, som dostal ich album, ktorý ma ohúril. A ohúril každého, komu som ho púšťal, a kto funguje na heavy metale. Album si nahráli v domácom štúdiu v Senci, mastrovaný bol v Nemecku, a vydalo ho malé slovenské vydavateľstvo Street Production. O tom, ako to všetko bolo, a čo bude ďalej, som sa porozprával s Ronaldom Königom, basgitaristom, a leaderom skupiny VINDEX.

Oto Novák a Branislav Mathe

Čo vlastne znamená slovo Vindex?

Názov kapely pochádza z latinčiny a v preklade znamená obranca či strážca.

Váš tretí album No Middle Ground (nemám ho doma, počítal si ho kamarát a už mi len odkázal, že je to bomba a už mi to CD nevráti) sa mi dostal do rúk s riadnym odstupom času. Vlastne až vtedy som sa dozvedel o vašej existencii, čo ma veľmi mrzí, pretože na kapelu akou je Vindex, čakala slovenská scéna riadne dlho. Netrápi vás, že disponujete tvorbou, ktorá je konkurencieschopná vo svojom žánri, ale v oblasti promotíon zlyhávate? Predsa len by bolo potrebné z vašej strany vyvíjať väčšiu snahu k preniknutiu do širšieho povedomia.

V prvom rade ďakujem v mene celej kapely za pochvalné slová, ktoré sú pre nás dlhodobou jedinou satisfakciou za to, čo robíme. V promotíon máme medzery, je to fakt. Za hlavnú príčinu, prečo je to tak, považujem nedostatok kontaktov, ktoré máme. Ako kapelník nevychádzam z nijakých muzikantských kruhov, nikdy som nehral v iných kapelách a nepoznal manažérov. Od začiatku si budujem všetko sám, čo je na jednej strane pekné, ale aj trochu limitujúce. Čiastočný krok vpred bol, keď sa nám podarilo nájsť no Slovensku vydavateľa, ale na rozhodujúci krok, ktorý by nás posunul do povedomia verejnosti, stále čakáme. Musím povedať, že

pozvánky na festivaly sa nam nehmú a emaily, ktoré posiela organizátorom, ostávajú väčšinou bez odpovedí. V každom prípade sa mám v manažovaní kapely čo učiť od kapiel, ktoré nechýbajú na žiadnom slovenskom festivale, napriek tomu, že nejde o nejaké prevratné kapely.

Posledné úpravy svojho aktuálneho počinu (ten z roku 2006) ste vykonali v Nemecku. Ak sa nemýlim, pracovali ste s človekom, ktorý je zodpovedný aj za zvuk niektorých nahrávok nemeckých Grave Digger. Čo bolo rozhodujúcim momentom pre vykonanie tohto kroku? Určite to nebola lacná záležitosť.

Toto musím trochu poopraviť. Celá nahrávka vznikla v mojom domácom štúdiu. Nahrával a mixoval som to celé ja, len na mastering som si netrúfal. Ten som dal do rúk Vincenta Sorgia, ktorý pracuje v Principal Studios v nemeckom Sendene. Prebiehalo to tak, že som mu prostredníctvom internetu poslal zmixované skladby a on mi ich naspäť poslal zmasterované. Celé mu to trvalo 1 – 2 dni. Vincent vo svojom štúdiu nahrál tuším všetky albumy Grave Digger, niečo pre Kreator a množstvo iných kapiel. Úplne presnú sumu, čo to stálo, by som nemal prezrádzať, ale podľa mojich info, v západnej Európe sa cena takéhoto masteringu pohybuje okolo 20 tisíc korún. Mám aj presne čísla, koľko to stojí v amerických štúdiách, kde sa mastrojú miliónové projekty. Tam je to asi 5x drahšie.

Čo sa týka Grave Digger, vo vašej hudbe dosť cítim vplyv tejto metalovej legendy. Osobne si myslím, že dnes už nie je nevyhodou, keď sa kapela otvorene hlási k svojmu vzoru. Naozaj mala táto kapela na vás vplyv, alebo to tak cítim iba ja?

Grave Digger na nás vplyv má. Na mňa určite, vzhľadom na to, že som veľkým fanúšikom tejto kapely a osobitne Chrisa Boltendahla. Jedno však môže byť trochu zavádzajúce. A to, že Luďek spieva podobnou technikou, veľmi často nás potom ku nim prirovnávajú. Verím tomu, že ak by Luďek spieval čistým hlasom, najviac sa sklonoje Helloween. V každom prípade, prirovnanie, ku ktorémukoľvek z týchto veľikánov, je pre nás pochvala a dobre nám padne.

Gro vašej zostavy tvoria chalani zo Senca, ale spevák pochádza z Moravy. Geograficky to predsa len predstavuje istú vzdialenosť. Nespôsobuje to ťažkosťi so skúškami a písaním nových vecí? A vôbec, ako ste tohto speváka našli?

Tu je na mieste spomenúť novinky, ktoré sa v našej kapele odohrali za posledný polrok. Zostava je čiastočne pozmenená, oproti zostave, ktorá nahrávala prvé dva albumy. Máme nového a veľmi šikovného gitaristu, Filipa Koluša. Je to obrovský talent. Väčšinou sa takéto vyhlásenia nevyplácajú, ale ja si predsa dovoľm predpovedať, že o 10 rokov to bude slovenský gitarista č. 1. Urobili sme spolu už množstvo demo nahrávok, a som si istý, že sa je na čo tešiť, keď to bude nahraté na ďalšom albume. Týmto však nechcem odsunúť do úzadia druhého gitaristu, Ada Kalabera, ktorý je tiež výborný, a už roky sa mi s ním výborne spolupracuje. Ďalšia zmena je na poste bubeníka. Robert Jarský, je z Luďkovej druhej kapely – Flashback, ktorá funguje ako Accept revival. Má veľké skúsenosti z mnohoročného živého hrania, takže určite bude pre kapelu tým správnym motorom. Čo sa týka geografie, je to rozhodne

príťažou, ale v našich končinách, kde sa venuje metalu málo ľudí a profesionáli tu myslím nežijú ani jeden, je nutné obzerať sa po spoluhráčoch po širšom okolí. To, že sme až štyria, resp. skôr traja zo Senca, je veľké šťastie.

V porovnaní s väčšinou slovenských kapiel je situácia okolo vašich koncertov presne opačná. Zatiaľ čo gro domácich skupín dookola obchádza to málo slovenských pódii a snívajú o vystúpeniach v zahraničí, vy vystupujete viac vonku a doma vás vidieť iba zriedkavo. Teda aspoň na minuloročných festivaloch (okrem zahraničných) vás nebolo vidieť. Nemyslíte si, že by ste si mali najprv získať domácich fanúšikov a až potom povedzme Rakúsko, kam chodíte už ako domov? Chystáte tento rok aj nejaké vystúpenia na Slovensku?

Tento rok je situácia taká, že nehráme momentálne vôbec. Je to jednak preto, že sa v kapele vyskytli aj nejaké zdravotné problémy, tiež kvôli zmenám v zostave a jednak kvôli tomu, že spolu cvičíme nové skladby. Od jesene však chceme začať hrať znovu, v novej sile, s novou energiou a vo forme, ktorá zatieni naše doterajšie vystupovanie. Dávame si teraz veľmi záležať, aby sme navrhli repertoár na špičkovej úrovni a aby sme sa pohli ďalej. Čo sa týka vystupovania na slovenských festivaloch, o tom som čiastočne už hovoril. My by sme radi hrávali viacej, ale nejak sa nam nedať. A pritom v našom prípade určite nejde o typický problém vysokých nárokov kapely...

Keď sa mi počasťou spoznávať vašu kapelu prostredníctvom albumu No Middle Ground 2006, hneď som sa začal obhliadať aj po vašich ostatných nahrávkach. Dostal som dokonca informáciu, že spomínané dielo už nahradil nový album 2007, ale vaša webová stránka jeho existenciu nepotvrzuje. Podľa mňa vaša novinka ešte nevyšla, takže je na mieste otázka, kedy k tomu dôjde.

Vindex nahral jedno 5-skladbové demo a potom 2 albumy. V roku 2005 vyšiel v talianskom vydavateľstve debutový album Power Forge. Za osobitnú zmienku stojí, že na tomto CD je špeciálnym hosťom gitarový virtuóz Viktor Smolski z kapely Rage. Nahral pre nás naozaj úžasné sólo, a na spoluprácu s týmto majstrom sme náležite hrdí. Mimochodom, vzhľadom na to, že taliansky vydavateľ v medzičasom skrachoval, dali sme na našu stránku www.vindex.sk celý album na stiahnutie. Samozrejme zdarma. Druhý album No Middle Ground vyšiel len na Slovensku a v Česku v roku 2006 vo vydavateľstve Streetproduction. Hovorím „len“ pretože sme mali podpísanú zmluvu na svetové vydanie s americkým vydavateľom Chavis Records, no spolupráca nevyšla. Boli sme oklamaní a nakoniec sme boli radi, že sme nestratili práva na skladby pre zvyšok sveta. Možno raz v nejakej reedícii alebo v niečom podobnom pôjde všetko bez nejakých doťahovaní.

Môžeme očakávať nejaký štýlový odklon, alebo sa pridržíte tohto typického germánskeho power/speed metalu?

Myslím, že áno. Aj keď nie veľmi zásadný. Dôvodom, prečo sa o nejakých štýlových zmenách bavíme je, že sa mi začali hromadiť dve skupiny skladieb. Klasické metalové, šité na Luďkov hlas, zaradil by som ich štýlovo niekde k Megadethu, Metallice, Grave Diggeru, Acceptu, a druhá skupina sú neoklasické skladby s príchutou hardrocku, teda niečo v duchu Yngwieho Malmsteena, Rainbow, Europe, Johanson a pod. Nový album VINDEX-u bude teda ešte tvrdší, riffovejší a tie ostatné skladby poputujú na ďalší projekt, ktorý má v súčasnosti štatút môjho sólového albumu. Budú na ňom prakticky hrať ľudia z VINDEX-u ale jedna vec je zásadne iná. Podaril sa mi husársky kúsok. Predbežne som sa dohodol s jedným legendárnym zahraničným spevákom. Zatiaľ však nič ešte nie je, čo sa týka vokálu nahraté, iba sa dohadujeme na postupe práce, a podobných veciach, preto nebudem prezrádzať viac. Hudba na tento projekt sa mu v každom prípade veľmi páčila a tento týždeň mu poputuje prvý song na nahrávanie. Dúfam, že našu spoluprácu nič neprekazí a vznikne album, aký tu ešte nikto nenahrál. Meno projektu prezradím tiež neskôr, až keď si kúpim príslušný internetový doménu, aby mi ju nikto nevyfúkol. Ešte jedna zaujímavosť: bicie na tomto projekte nahrá náš spevák Luďek, o ktorom málo ľudí vie, že je aj špičkový česko-slovenský metalový bubeník.

Kedy, a ako si zistil, že existuje niečo také nádherné ako hudba?

V detstve. Otec počúval hlavne Led Zeppelin a aj ja som ich veľkým fanúšikom. Od detstva počúvam aj Roda Stewarta a Johna Fogertyho.

Boli ste mi prezentovaní ako kresťanská kapela. Je prijateľné spojenie vašej agresívnej hudby s krehkosťou viery...?

Pravá viera je pevnejšia ako skala :) K tejto otázke by som sa vyjadril takto: aj keď by som nebol proti, ja neviem, či môžeme byť považovaní za kresťanskú kapelu, keď ja a brat Tommy, ktorý nám píše texty, sme jediní praktizujúci veriaci v kapele. Texty v každom prípade sem-tam pojednávajú aj o kresťanských témach v pozitívnom duchu.

